

Lieta C-463/02

Eiropas Kopienų Komisija

pret

Zviedrijas Karalisti

Valsts pienākumu neizpilde – Direktīva 77/388/EK – PVN – 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkts – Nodokļa bāze – Subsīdija, kas tieši saistīta ar cenu – Regula (EK) Nr. 603/95 – Atbalsti, kas piešķirti žvītņu rūpniecības lopbarības tirgū

Sprieduma kopsavilkums

Noteikumi par nodokļiem – Daļēbvalstu tiesību aktu saskaņošana – Apgrozījuma nodokļi – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma – Nodokļa bāze – Preču piegāde un pakalpojumu sniegšana – Subsīdijas, kas tieši saistītas ar cenu – Jēdziens – Atbalsti, kas piešķirti žvītņu rūpniecības lopbarības tirgū – Izslēgšana – Valsts sistēma, saskaņā ar kuru minēto atbalstu summas neapliek ar pievienotās vērtības nodokli – Pieaujamība

(Padomes Direktīvas 77/388 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkts)

Sestās direktīvas 77/388 par to, kā saskaņojami daļēbvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem, 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkts noteic, ka ar pievienotās vērtības nodokli apliek preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanas pilnu vērtību, paredzot, ka nodokļa bāze ietver subsīdijas, kas tieši saistītas ar attiecīgo darījumu cenu un ir izmaksētas nodokļu maksātājiem. Daļēbvalsts, kas neapliek ar nodokli atbalstu summas, kuras piešķirtas, piemērojot Regulu Nr. 603/95 par žvītņu rūpniecības lopbarības tirgus kopīgo organizāciju, neizpilda pienākumus, ko tai uzliek šie noteikumi.

Faktiski jēdziens "subsīdijas, kas tieši saistītas ar cenu" ietver vienīgi tās subsīdijas, kas veido pilnu vai daļēju atlīdzību par preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanas darījumu un ko trešās personas ir samaksājušas pērdevējam vai pakalpojuma sniedzējam.

Nosacījumi minēto atbalstu aplikšanai ar nodokli nav īstenojušies gadījumā, ja pērstrādes uzņēmums pēc žvītšanas pērdod žvītto rūpniecības lopbarību, ko tas ir iegādājies no zaķu rūpniecības lopbarības ražotājiem, jo šajā gadījumā atbalsts nav piešķirts konkrēti pērstrādes uzņēmumam, lai tas piegādātu pircējam žvītto rūpniecības lopbarību par cenu, kas ir zemāka nekā cena pasaules tirgū. Tie nav īstenojušies arī gadījumā, ja šāds uzņēmums noslēdz pašu pasūtījuma līgumu ar zaķu rūpniecības lopbarības ražotāju, jo pērstrādes uzņēmums, kas saņem atbalstu, šajā gadījumā negēst no tās labumu un šis uzņēmums pilda tikai starpnieka lomu attiecībā starp organizāciju, kas piešķir atbalstu, un rūpniecības lopbarības ražotāju.

(sal. ar 31.-32., 36.-37., 41., 43., 47., 50. punktu)

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2004. gada 15. jūlijā (*)

Valsts pienākumu neizpilde – Direktīva 77/388/EK – PVN – 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkts – Nodokļa bāze – Subsīdija, kas tieši saistīta ar cenu – Regula (EK) Nr. 603/95 – Atbalsti, kas piešķirti žvītņu rūpniecības tirgū

Lieta C-463/02

Eiropas Kopienų Komisija, ko pārstāv E. Traversa [*E. Traversa*] un K. Simonsons [*K. Simonsson*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasīja,

pret

Zviedrijas Karalisti, ko pārstāv A. Falka [*A. Falk*], pārstāve, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildēja,

ko atbalsta

Somijas Republika, ko pārstāv T. Pinne [*T. Pynnä*], pārstāve, kas norādīja adresi Luksemburgā,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību atzīt, ka, neapliekot ar pievienotās vērtības nodokli atbalstu summas, kas izmaksātas, piemērojot Padomes 1995. gada 21. februāra Regulu (EK) Nr. 603/95 par žvītņu rūpniecības tirgus kopīgo organizāciju (OV L 63, 1. lpp.), Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 11. panta Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.).

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši K. Gulmans [*C. Gulmann*] (referents), Ž.-P. Puisošs [*J.-P. Puissochet*], H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*] un N. Kolnerika [*N. Colneric*],

ģenerālvokāts L. A. Hēlhuuds [*L. A. Geelhoed*],

sekretāre L. Hēvēlēta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ģemot vērā ziņojumu tiesas sēdē,

noklausījusies mutvārdu apsvērumus, ko tiesas sēdē 2003. gada 16. oktobrī sniedza lietas dalībnieki: Komisija, ko pārstāv E. Traversa, K. Simonsons, K. Gross [*K. Gross*] un I. Koskinens [*I. Koskinen*], pārstāvji; Zviedrijas Karaliste, ko pārstāv A. Kruse [*A. Kruse*], pārstāvis; un Somijas Republika, ko pārstāv T. Pinne, pārstāve,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus tiesas sēdē 2003. gada 27. novembrī,

pasludina šo spriedumu.

Sprīdums

1 Ar prasības pieteikumu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 23. decembrī, Eiropas Kopienų Komisija atbilstoši EKL 226. pantam cēla prasību nolūkā atzīt, ka, neapliekot ar pievienotās vērtības nodokli (turpmāk tekstā – "PVN") atbalstu summas, kas izmaksētas, piemērojot Padomes 1995. gada 21. februāra Regulu (EK) Nr. 603/95 par žvēņu rūpniecības lopbarības tirgus kopīgo organizāciju (OV L 63, 1. lpp.), Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 11. pants Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējā pievienotās vērtības nodokļu sistēmā: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp., turpmāk tekstā – "Sestā direktīva").

Atbilstošās tiesību normas

Kopienas regulējums PVN jomā

2 Sestās direktīvas 2. panta 1. punkts pakāuj aplikšanai ar PVN "preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko par atlīdzību attiecīgās valsts teritorijā veicis nodokļu maksātājs, kas kļūst rēķojams".

3 Tās pašas direktīvas 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkts noteic:

"Summa, kurai uzliek nodokli [nodokļa bāze], ir:

a) preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanai [...] visa summa, kas veido atlīdzību, kuru piegādātājs ir saņēmis vai kura tam jāsaņem no pircēja, klienta vai trešās personas par šādām piegādēm, ieskaitot subsīdijas, kas tieši saistītas ar šādu piegāžu cenām."

Kopienas regulējums attiecībā uz atbalstu par žvēņu rūpniecības lopbarību

4 Regulas Nr. 603/95 3. pants paredz, ka par tonnu mēslīgu karstuma žvēņu rūpniecības lopbarības piešīr atbalstu EUR 68,83 apmērā un par tonnu saulē žvēņu rūpniecības lopbarības piešīr atbalstu EUR 38,64 apmērā.

5 Regulas Nr. 603/95 4. pants, kas ir grozīts ar Padomes 1995. gada 9. jūnija Regulu (EK) Nr. 1347/95 (OV L 131, 1. lpp.), nosaka lopbarības produktu maksimālo garantēto apjomu, par kuru katrā tirdzniecības gadā var piešīrt atbalstu. Bez tam šis pants sadala maksimālo garantēto apjomu starp dalībvalstīm.

6 Regulas Nr. 603/95 5. pants noteic:

"Ja žvēņu rūpniecības apjoms, par kuru pieprasa atbalstu [...], jebkurā tirdzniecības gadā pārsniedz attiecīgi 4. pantā minētos maksimālos garantētos apjomus, [...] atbalstu, kas jāizmaksā konkrētajā gadā, aprēķina šādi:

– par pirmajiem 5 %, par ko ir pārsniegts maksimālais garantētais apjoms, atbalstu visās dalībvalstīs samazina par apjomu, kas ir proporcionāls pārsniegtajam apjomam,

– ja maksimālais garantētais apjoms ir pārsniegts vairāk nekā par 5 %, tad atbalsta apjomu papildus samazina katrā dalībvalstī, kas pārsniegusi valsts garantēto apjomu vairāk nekā par 5 %, proporcionāli pārsniegtajam apjomam.

[..]"

7 Regulas Nr. 603/95 6. panta 2. punkts izvirza prasību – lai saņemtu atbalsta maksājuma avansu, attiecīgā rupjā lopbarībā jāizved no pārstrādes uzņēmuma.

8 Regulas Nr. 603/95 8. pants paredz:

"Atbalstu, kas noteikts 3. pantā, pēc iesaistītās puses pieprasījuma piešķir par šāvērtīgo rupjo lopbarību, kas izvesta no pārstrādes uzņēmuma un atbilst šādiem kritērijiem:

a) maksimālajam mitruma saturam jābūt starp 11 un 14 %, un tas var atšķirties atkarībā no produkta noformējuma;

b) minimālais kopproteīna saturs sausnā nedrīkst būt zemāks par:

– 15 % attiecībā uz 1. panta a) apakšpunktu un 1. panta b) apakšpunkta otrajā ievilkumā uzskaitītajiem produktiem,

– 45 % attiecībā uz pirmā panta b) apakšpunkta 1) ievilkumā uzskaitītajiem produktiem;

c) šāvērtīgai rupjajai lopbarībai jābūt nebojātai, ar nevainojamu un tirgus prasībām atbilstošu kvalitāti.

Citus nosacījumus, jo īpaši attiecībā uz kokšiedru un karotēna saturu, var noteikt [..]."

9 Regulas Nr. 603/95 9. panta c) apakšpunkts noteic:

"Atbalstu, kas noteikts 3. pantā, piešķir tikai tiem uzņēmumiem [..], kuri:

[..]

c) atbilst vismaz vienai no šādām kategorijām:

– uzņēmumi, kas noslīguši līgumus ar ražotājiem par rupjās lopbarības šāvēšanu,

– uzņēmumi, kas pārstrādājuši pašu audzētās kultūras, vai arī ražotāju grupas uzņēmumi, kas pārstrādājuši savas grupas biedru audzētās kultūras,

– uzņēmumi, kuri savus krājumus ieguvuši no juridiskām vai fiziskām personām, kas sniedz garantijas, kuras viņi jānosaka, un kas noslīgušas ar rupjās lopbarības ražotājiem līgumus par šāvēšanu; šīs juridiskās vai fiziskās personas ir pircēji, kurus [..] apstiprinājušas rupjās lopbarības izcelsmes dalībvalsts kompetentās iestādes."

10 Regulas Nr. 603/95 11. panta 2. punkts precizē:

"Ja 9. panta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā minētā līgumi ir īpašie pasākējuma līgumi par ražotāju piegādātās rupjās lopbarības pārstrādi, tajos norāda platību, kurā audzētās kultūras jānogādā pārstrādei, kā arī iekauj klauzulu par pārstrādes uzņēmuma pienākumu izmaksēt ražotājam 3. pantā precizēto atbalstu, ko viņi saņem par saskaņā ar līgumu pārstrādātajiem apjomiem."

Pirmstiesas procedūra un prasība

11 1998. gada 18. novembrī, konstatējot, ka Zviedrijas Karaliste neaplika ar PVN atbalstus,

kas izmaks?ti atbilstoši Regulai Nr. 603/95, un uzskatot, ka š?da situ?cija ir pretrun? Sest?s direkt?vas 11. panta A da?as 1. punkta a) apakšpunktam, Komisija atbilstoši EKL 169. pant? (jaunaj? redakcij? – EKL 226. pant?) paredz?tajai proced?rai ar br?din?juma v?stuli l?dza Zviedrijas Karalisti divu m?nešu termi?? iesniegt paskaidrojumus.

12 1999. gada 15. janv?r? Zviedrijas vald?ba atbild?ja, ka, ?emot v?r? atbalsta m?r?i un t? apr??in?šanas un izmaks?šanas veidu, to nevar uzskat?t par subs?diju, kas tieši saist?ta ar pre?u pieg?des vai pakalpojumu sniegšanas cenu Sest?s direkt?vas 11. panta noz?m?.

13 Nepiekr?tot šim viedoklim, Komisija 1999. gada 6. august? nos?t?ja Zviedrijas vald?bai argument?tu atzinumu, aicinot to veikt vajadz?gos pas?kumus, lai izpild?tu š? atzinuma pras?bas divu m?nešu termi??.

14 1999. gada 4. oktobra v?stul? Zviedrijas vald?ba apstiprin?ja savu nost?ju.

15 Past?vot š?diem apst?k?iem, Komisija nol?ma celt šo pras?bu.

16 Tiesas priekšs?d?t?js ar 2003. gada 29. apr??a r?kojumu at??va Somijas Republikai iest?ties liet?, atbalstot atbild?t?jas pras?jumus.

Par lietas b?t?bu

Lietas dal?bnieku argumenti

17 Komisija uzskata, ka ar PVN ir apliekami dar?jumi, ko rupj?s lopbar?bas p?rstr?des uz??mumi veic divos no trim iesp?jamiem veidiem, proti:

– p?rkot za?o rupjo lopbar?bu no ražot?jiem un p?c tam p?rdodot p?rstr?d?to produktu trešaj?m person?m;

– nosl?dzot ar ražot?jiem ?pašos pas?t?juma l?gumus par za??s rupj?s lopbar?bas p?rstr?di bez ?pašuma ties?bu nodošanas uz to un p?c tam atdodot p?rstr?d?to produktu atpaka? šiem ražot?jiem.

18 Ja p?rstr?des uz??mumi uzp?rk rupjo lopbar?bu no ražot?jiem, lai v?l?k to p?rdotu trešaj?m person?m, tiek nosl?gti pre?u pirkuma un atk?rtotas p?rdošanas l?gumi; tie ir dar?jumi, kurus ac?mredzami ir j?uzskata par pre?u pieg?d?m Sest?s direkt?vas noz?m? un attiec?gi j?apliek ar nodokli.

19 ?pašo pas?t?juma l?gumu gad?jum?, kad p?rstr?des uz??mums dehidr?to rupjo lopbar?bu atdod atpaka? za??s lopbar?bas ražot?jam, š?ds dar?jums ir j?uzskata par rupj?s lopbar?bas ž?v?šanas pakalpojuma sniegšanu. T?d?j?di š?da pakalpojuma sniegšana k? t?da ir apliekama ar nodokli, pamatojoties uz Sesto direkt?vu.

20 Atbilstoši š?s direkt?vas 11. panta A da?as 1. punkta a) apakšpunktam apliekamie dar?jumi b?tu pamats, lai saska?? ar Regulu Nr. 603/95 izmaks?tos atbalstus apliktu ar PVN.

21 Komisija atz?m?, ka, saska?? ar Regulas Nr. 603/95 9. panta noteikumiem, "[a]tbalstu, kas noteikts 3. pant?, pieš?ir tikai [...] p?rstr?des uz??mumiem [...]". T?tad šie uz??mumi ir subs?diju sa??m?ji j?dziena juridisk? noz?m?, ko Kopienas likumdev?js ir v?l?jies nor?d?t, Sest?s direkt?vas 11. panta A da?as 1. punkta a) apakšpunkt? atsaucoties uz "atl?dz?bu [...], ko ir sa??mis pieg?d?t?js vai pakalpojumu sniedz?js". Regula Nr. 603/95 nemin nevienu citu ž?v?t?s rupj?s lopbar?bas p?rdošanas atbalsta sa??m?ju j?dziena juridisk? noz?m?.

22 Komisija atzīst, ka subsīdija, kas piešķirta noteiktas kategorijas uzņēmumam, var radīt ekonomiski labvēlīgākas sekas operatoriem, kuri ražošanas procesā atrodas gan pirms subsidētajiem uzņēmumiem (šajā gadījumā – zaļās rupjās lopbarības ražotāji), gan pēc tiem (šajā gadījumā – lopbarības audzētāji). Komisija atzīmē, ka šāpaso pasākējuma līgumu gadījumā pats Kopienas likumdevējs Regulas Nr. 603/95 11. panta 2. punktā pieprasa, lai pārstādes uzņēmums izmaksā ražotājiem atbalstu, kas saņemts no intervences organizācijas.

23 Tomēr ne iespējā, ka subsīdija rada ekonomiski labvēlīgākas sekas citiem operatoriem, ne pienākums pilnā apmērā vai daļēji atmaksāt subsīdiju citiem operatoriem nekādi nemaina problēmas juridisko būtību. Atbalsta saņēmējs jēdziena juridiskā nozīmā, proti – pārstādes uzņēmums, ir jēnoshēir no subsīdijas netiešā labuma guvējā jēdziena ekonomiskā nozīmā.

24 Komisija uzsver, ka, Sestās direktivas 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunktā lietojot jēdzienu "subsīdijas, kas tieši saistītas ar cenu", Kopienas likumdevējs ir vēlējies PVN bāzē ietvert visus atbalstus, kas tieši ietekmā piegādātā vai pakalpojuma sniedzēja saņemto atlīdzības summu. Šm subsīdijm ir jābūt tiešā vai pat cēloniskā saiknē ar precēzi aprēķinātu vai aprēķināmu preču vai pakalpojumu piegādi: atbalstu piešķir tādā apmērā, kādā šīs preces vai pakalpojumi ir faktiski pārdoti tirgū. Tātā ir šajā gadījumā.

25 Zviedrijas valdība apgalvo, ka attiecīgais atbalsts neietilpst jomā, kurā tiek piemērots Sestās direktivas 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkts.

26 Zviedrijas valdība jō šāpši uzsver, ka atbalsts nav izmaksāts konkrēti tātā saņēmējam, lai višā piegādātu noteiktas preces vai sniegtu noteiktus pakalpojumus.

27 Atbalsta izmaksāšanai noteiktie kritēriji, kas fiksēti Regulā Nr. 603/95, paredz, ka žvēvītā rupjā lopbarība:

- ir izvesta no pārstādes uzņēmuma,
- atbilst noteiktām kvalitātes prasībām,
- pārsniedz vai nepārsniedz maksimālo garantēto apjomu.

28 Netiek prasīts, lai pārstādes uzņēmums turklāt veiktu ar nodokli apliekamos darījumus, tādus kā žvēvītās rupjās lopbarības pārdošana vai rupjās lopbarības žvēvšana par labu ražotājam.

29 Šāpšā pasākējuma līguma gadījumā atbalstu nevar uzskatīt kā atlīdzību par pārstādi, jō pārstādes uzņēmumam ir pienākums saņemto atbalstu atdot atpakaļ ražotājiem.

30 Somijas valdība neiesniedza iestāšanās rakstu. Mutvārdu procesa laikā tātā atbalstāja atbildētājas prasījumus.

Tiesas vērtējums

31 Sestās direktivas 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkts, tajā noteiktos gadījumos paredzot, ka PVN bāzē ietver subsīdijas, kō saņēmēmuši nodokļu maksātāji, ir vērsti uz to, lai pakāutu aplikšanai ar PVN preču vai pakalpojumu sniegšanas pilnu vērtību un tādējādi izvairītos no tā, ka subsīdijas izmaksas rezultātā samazinās nodokļa ieņēmumi.

32 Atbilstoši šīs normas redakcijai, to piemēro gadījumā, kad subsidija ir tieši saistīta ar attiecīgā darījuma cenu.

33 Lai tas būtu, subsidiju vispirms ir jāizmaksā tieši subsidijamam operatoram, lai višā piegādātu noteiktu preci vai sniegtu noteiktu pakalpojumu. Vienīgi tad gadījumā subsidiju var uzskatīt par atlīdzību par preces piegādi vai pakalpojuma sniegšanu, kas attiecīgi ir apliekama ar nodokli. Paši ir jāatzīmē, ka tiesības uz subsidiju tās saņēmējam rodas brīdī, kad tas ir veicis ar nodokli apliekamo darījumu (2001. gada 22. novembra spriedums lietā C-184/00 *Office des produits wallons, Recueil 2001*, I-9115. lpp., 12. un 13. punkts).

34 Turklāt ir jāpārbauda, vai preces pircēji vai pakalpojumu saņēmēji gūst labumu no subsidijas, kas piešķirta tās saņēmējam. Faktiski ir nepieciešams, lai cena, ko maksā pircējs vai pakalpojuma saņēmējs, būtu noteikta tā, ka tā samazinās proporcionāli preces pārdevējam vai pakalpojuma sniedzējam piešķirtajai subsidijai, kura tādējādi ir viņu noteiktās cenas sastāvdaļa. Tādā ir objektīvi jāpārbauda, vai tas apstāklis, ka pārdevējam vai pakalpojuma sniedzējam ir piešķirta subsidija, ļauj tam pārdot preci vai sniegt pakalpojumu par zemāku cenu nekā tā, ko viņš pieprasītu, ja subsidijas nebūtu (iepriekš minētā sprieduma *Office des produits wallons* 14. punkts).

35 Atlīdzībai, kas izpaužas subsidijas veidā, ir jābūt vismaz nosakamai. Nav nepieciešams, lai subsidijas apmērs precīzi atbilstu piegādātās preces vai sniegtā pakalpojuma cenas samazinājumam. Ir pietiekami, ja pastāv būtiska saikne starp šo cenas samazinājumu un minēto subsidiju, kura var būt ar iepriekš noteiktu likmi (iepriekš minētā sprieduma *Office des produits wallons* 17. punkts).

36 Rezumējot iepriekš minēto, jādziens "subsidijas, kas tieši saistītas ar cenu" Sestās direktīvas 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē ietver vienīgi subsidijas, kas veido pilnu vai daļēju atlīdzību par prešu piegādes vai pakalpojumu sniegšanas darījumu, ko trešās personas ir samaksājušas pārdevējam vai pakalpojumu sniedzējam (iepriekš minētā sprieduma *Office des produits wallons* 18. punkts).

37 Šajā lietā ir jāatzīst, ka ne uz vienu no divām Komisijas minētajām darījumu kategorijām, proti – pirmo, kad pārstrādes uzņēmums pācēžvāšanas pārdo rupjo lopbarību, kas uzpirkta no zaļās lopbarības ražotājiem, un otro, kad pārstrādes uzņēmums ir noslēdzis pašo pasūtījuma līgumu ar zaļās rupjās lopbarības ražotāju, – nav īstenojušies nosacījumi, lai šos darījumus apliktu ar PVN.

No ražotājiem uzpirktās rupjās lopbarības pārdošana pācēžvāšanas

38 Komisija arī apgalvo – ja pārstrādes uzņēmums, kas ieguvis izejvielu no zaļās rupjās lopbarības ražotājiem, pācē tam pārdo žēvēto rupjo lopbarību, tad pārdošana ir prešu piegāde Sestās direktīvas nozīmē.

39 Atbalstu izmaksā pārstrādes uzņēmumam, kas to var brīvi izmantot.

40 Tomēr atbalsts nav tieši saistīts ar nodokli apliekamā darījuma cenu Sestās direktīvas 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkta nozīmē.

41 Šajā gadījumā atbalsts nav izmaksāts konkrēti tāpēc, lai pārstrādes uzņēmums piegādātu žēvēto rupjo lopbarību pircējam.

42 Šajā lietā tās dalībniekiem ir vienots viedoklis par to, ka pasaules tirgū nepastāv rupjās žēvētās lopbarības trūkums. Neapšaubāms ir arī tas, ka atbalsta sistēmas mērķis ir, pirmkārt,

veicin?t ražošanu Kopien? – par sp?ti tam, ka ražošanas izmaksas ir augst?kas par ražošanas izmaks?m pasaules tirg?, – lai nodrošin?tu iekš?jo pieg?des avotu, un otrk?rt, ražot kvalit?vu ž?v?to rupjo lopbar?bu. Šai sakar? Regulas Nr. 603/95 preambulas vienpadsmitais apsv?rums uzsver "m?r?i, kas v?rstis uz to, lai veicin?tu regul?ru za??s rupj?s lopbar?bas pieg?di p?rstr?des uz??mumiem un ?autu ražot?jiem g?t labumu no atbalsta sh?mas", un desmitais apsv?rums atz?st nepieciešam?bu noteikt ž?v?tajai rupjajai lopbar?bai, par ko ir ties?bas sa?emt atbalstu, oblig?t?s kvalit?tes pras?bas, kas ir nor?d?tas š?s regulas 8. pant?.

43 No š? konteksta neizriet, ka atbalsta sh?ma b?tu v?rsta uz pat?ri?a veicin?šanu. T? nav v?rsta uz to, lai rosin?tu treš?s personas pirkt ž?v?to rupjo lopbar?bu par cenu, kas, pateicoties atbalstam, ir zem?ka par cenu pasaules tirg? – situ?ciju, kur? PVN b?ze, kas ir ierobežota l?dz samaks?tajai cenai, neatbilstu pilnai pieg?d?t?s preces v?rt?bai. Atbalsta sh?ma ir v?rsta uz to, lai š?s treš?s personas Kopien? var?tu iepirkt ž?v?to rupjo lopbar?bu par cenu, kas ir sal?dzin?ma ar cen?m pasaules tirg? – cenu, par kuru t?m jebkur? gad?jum? past?v?tu iesp?ja nopirkt ž?v?to rupjo lopbar?bu ?rpus Kopienas, ja, nepast?vot atbalstam, t?s pied?v?jums Kopienas iekšien? b?tu nepietiekams vai nepast?v?tu visp?r. T?d?j?di, apliekot šo cenu ar PVN, tiek aptverta preces pilna tirgus v?rt?ba.

44 Vien?gi ar š?du pamatojumu un nep?rbaudot, vai ir ?stenojušies citi nosac?jumi, lai atbalstu iek?autu PVN b?z?, ir j?atz?st – Komisijas izvirz?t? pretenzija attiec?b? uz dar?jumu, kad no ražot?jiem uzpirkto rupjo lopbar?bu p?c ž?v?šanas p?rdod, nav pamatota.

?pašais pas?t?juma l?gums

45 Komisija ar? atz?m?, ka ?paš? pas?t?juma l?guma priekšmets ir sniegt ž?v?šanas pakalpojumu, tas ir, pakalpojumu, ko p?rstr?des uz??mums sniedz za??s rupj?s lopbar?bas ražot?jam.

46 Tom?r Sest?s direkt?vas 11. panta A da?as 1. punkta a) apakšpunkts paredz, ka subs?dija, lai t? b?tu apliekama ar nodokli, ir j?izmaks? preces pieg?d?t?jam vai pakalpojuma sniedz?jam t?, lai vi?š to var?tu br?vi izmantot.

47 Ta?u ?pašo pas?t?juma l?gumu gad?jum? atbalsts, ko sa?em p?rstr?des uz??mums, nepaliek t? br?v? r?c?b?.

48 Protams, Regulas Nr. 603/95 9. pants paredz, ka "[a]tbalstu pieš?ir tikai [...] p?rstr?des uz??mumiem [...]".

49 Tom?r Regulas Nr. 603/95 preambulas piecpadsmitais apsv?rums paredz, ka ?pašo pas?t?juma l?gumu gad?jum? atbalstu atdod atpaka? ražot?jam, un min?t?s Regulas 11. panta 2. punkts uzliek p?rstr?des uz??mumiem pien?kumu izmaks?t ražot?jiem atbalstu, ko p?rstr?des uz??mumi sa?em par apjomiem, kas p?rstr?d?ti saska?? ar l?gumiem.

50 Turkl?t p?rstr?des uz??mums nevar br?vi izmantot sa?emto atbalstu. Tas pilda tikai starpnieka lomu attiec?b?s starp organiz?ciju, kas pieš?ir atbalstu, un rupj?s lopbar?bas ražot?ju. ?emot to v?r?, nevar piekrist Komisijas pied?v?tajam krit?rijam, kas balst?s uz j?dzienu subs?dijas "juridiskais sa??m?js", neraugoties uz t? ekonomisko izdev?gumu.

51 Š?dos apst?k?os atbalstu nevar uzskat?t par atl?dz?bu, ko par sniegto pakalpojumu sa?em p?rstr?des uz??mums, un atbalsts ne?auj tam sniegt šo pakalpojumu par zem?ku cenu.

52 Tātad žēvšanas pakalpojuma cenā ir jāietver parastās ražošanas izmaksas tādā, kā, pieliekot šo cenu ar PVN, tiek ietverta pakalpojuma pilnā vērtība.

53 Atbalsts, ko saņem ražotājs, samazina tam jāvērtē rupjās lopbarības izmaksas. Tomēr izmaksas nesamazinās brīdī, kad tiek veikta samaksa par pieliekamo darījumu. Izmaksas samazinās pēc tam, kad jau ir samaksāta pakalpojuma pilnai vērtībai atbilstošā cena.

54 Ja atbalstu, kura gala saņēmējs ir zaļās rupjās lopbarības ražotājs, arī iekārtu PVN bēz, tā rezultātā jāvērtē darījumu apliktu ar pārņēmēgi lielu nodokli pretēji Sestās direktīvas 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkta mērķim.

55 Vienīgi ar šādu pamatojumu un nepārbaudot, vai ir īstenojušies citi nosacījumi, lai atbalstu iekārtu nodokļa bēz, ir jāatzīst – Komisijas izvirzītā pretenzija attiecībā uz šādiem pasākājuma līgumiem nav pamatota.

56 Rezumējot iepriekš minēto, tā kā neviena no divām Komisijas izvirzītajām pretenzijām nav pamatota, prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanas izdevumiem

57 Saskaņā ar Reglamenta 69. panta 2. punkta noteikumiem, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt izdevumus atbilstoši atbildētāja prasījumiem.

58 Somijas Republika, kas iestājas lietā atbildētāja iesniegto prasījumu atbalstam, sedz savus izdevumus pati atbilstoši Reglamenta 69. panta 4. punkta noteikumiem.

Ar šādu pamatojumu

TIESA (otrā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina tiesāšanas izdevumus;**
- 3) **Somijas Republika sedz savus izdevumus pati.**

Timmermans

Gulmans

Puisošs

Kunja Rodrigess

Kolnerika

Pasludināts atklātā Tiesas sēdē Luksemburgā 2004. gada 15. jūlijā.

Sekretārs

Otrās palātas priekšsēdētājs

R. Grass [*R. Grass*]

K. V. A. Timmermanss

* Tiesvedības valoda – zviedru.